

ת"פ 18327/09/22 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד יותם יהודה מרציאנו (עציר) - הובא ע"י שב"ס ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 18327-09-22 מדינת ישראל נ' מרציאנו(עציר)

בפני	כבוד השופטת שוש שטרית המאשימה
נגד	מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד גל גבאי
הנאשם	יותם יהודה מרציאנו (עציר) - הובא ע"י שב"ס ע"י ב"כ עו"ד מוני בן מוחה ועו"ד אור בן שאנן

גזר דין

על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן הורשע הנאשם בהחזקת נשק שלא כדין, עבירה לפי סעיף 144 (א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

כתב האישום המתוקן

1. מהחלק הכללי של כתב האישום עולה כי עובר ליום 05.08.2022 התגורר הנאשם בדירה שכורה ברח' סנהדרין 81/1 בבאר שבע. ביום 05.08.2022, סמוך לשעה 18:30, עת שהה הנאשם יחד עם קרובי משפחתו בכניסה לבית אמו בבאר שבע, נשמעו קולות ירי בקרבת מקום, והנאשם יחד עם בני משפחתו נמלטו לתוך בית אמו. על פי העובדות, כעבור כ-12 ימים מהמתואר בחלק הכללי, ביום 17.08.2022, נמצא כי באחד החדרים שבבית אמו, בתוך קופסא שבארון הבגדים, החזיק הנאשם באקדח חצי אוטומט מדגם CZ אשר הינו כלי ירי ובכוחו להמית, ולידו מחסנית מלאה ב-15 כדורי 9 mm, וזאת ללא היתר כדין.

הערכת שירות המבחן

2. לאור גילו של הנאשם בעת ביצוע העבירה נדרש תסקיר חובה. מהתסקיר נלמד כי הנאשם כי הנאשם, יליד 2001 רווק, טרם מעצרו התגורר עם בת זוגתו בדירה שכורה בבאר שבע, עבד בתחום המזון המהיר כ-6 שנים.

הנאשם נולד בישראל, סיים 11 שנות לימוד. לדבריו, בשל מעורבותו באירוע אלימות, סולק מבית הספר התיכון בו למד ושולב ב"פרויקט הילה" עד היותו תלמיד כיתה י', ובהיותו תלמיד בכיתה י"ב נשר מלימודיו. הנאשם לא סיים את שירותו הצבאי נוכח שביקש להמשיך בשגרת עבודתו בכדי לסייע בפרנסת משפחתו.

מקורותיו עולה כי הוא נעדר עבר פלילי, הינו השני מבין שלושת אחיו בגילאים 18 - 22 שנים עמם תיאר קשר תקין.

אשר לאביו מסר כי הקשר עמו נותק לפני כ 14 שנים, סמוך לאחר גירושי הוריו.

ממידע שהועבר משירות המבחן לנוער עולה כי הנאשם גדל והתפתח בנסיבות משפחתיות מורכבות הכוללות מסכת גירושים קשה של הוריו, העדר דמות אב ומערכת יחסים סימביוטית עם אמו.

שירות המבחן לנוער התרשם מנער מכבד, בעל יכולת ליצור קשר, בעל יכולת לנתינת אמון בגורמי טיפולי. לצד האמור, נמסר על קיומם של גורמי סיכון רבים ובהם הסתבכותו באירוע אלימות מגיל צעיר, אז הופנה לשירות המבחן לנוער.

לדעת השירות, הנאשם נוטל אחריות חלקית על ביצוע העבירה בה הורשע. זאת בהינתן בהסברי הנאשם לרכישת הנשק והחזקתו נוכח איום שחש בשל הצורך להגן על אחיו ובני משפחתו. הנאשם טען כי אין לו ידע בשימוש בנשק וכי לא שיתף את בני משפחתו ברכישת האקדח. המבחן התרשם כי הנאשם מצמצם מידע בנוגע למעורבותו בחברה שולית והעריך קיומה של התנהלות שולית, בשים לב לדיווח הנאשם על כי הוא ובני משפחתו מעורבים בסכסוכים.

הנאשם הביע בפני השירות רצונו להעמיק בהתבוננות על השלכות מעשיו ונטייתו לפעול ללא מחשבה, כמו גם רצונו לרכוש כלים לשליטה בכעסיו, אם כי להערכת השירות, הגם שלנאשם יכולת להתבוננות עצמית, מדובר בהצהרות מילוליות וראשוניות.

בבואו של השירות לגבש המלצתו לעונש, הביא מחד את גילו הצעיר של הנאשם, את העובדה כי נעדר הרשעות, ואת הצהרותיו המילוליות באשר לרצונו להשתלב בהליך טיפולי. מאידך, הביא בחשבון את חשבון חומרת העבירה, דפוסיו האלימים, מעורבותו בחברה שולית ואי נטילת אחריותו המלאה על ביצוע העבירה הנוכחית. מכאן, בא בהמלצה על הטלת ענישה מוחשית אשר תחדד לנאשם את חומרת מעשיו. השירות הוסיף המלצתו לשילוב הנאשם בהליך טיפולי בתחום האלימות בין כתלי הכלא, ככל שהנאשם ירצה בכך.

ראיות ותמצית טיעוני הצדדים לעונש

3. ההגנה העידה את אמו של הנאשם, הגב' קרולין מרציאנו, אשר מסרה כי בהתנהלותה גרמה לבנה להחזיק נשק בלתי חוקי. לדבריה, נוכח יריות שנורו לעבר ביתה ימים קודם תפיסת הנשק בביתה, הייתה נתונה בחרדה, והזעיקה את הנאשם אשר לא מתגורר עמה. לדבריה אילו לא הייתה מערבת את הנאשם ונמנעת מלשקף לו את מצבה החרדתי, יכול ולא היה מבצע את העבירה.

האם סיפרה על ילדות מורכבת ולא פשוטה של הנאשם, אשר מגיל 14 נדרש לסייע בפרנסת המשפחה, וכיצד מעצרו בתיק דנן הוריד לטמיון מאמצי הנאשם ואחיו להקמת עסק עצמאי שהיה בעיצומו.

4. **בטיעוניה הכתובים לעונש, עמדה התביעה** בהרחבה על הערכים המוגנים בבסיס האיסור על החזקת נשק לא חוקי, פגיעתו המשמעותית של הנאשם בערכים אלו, הענישה הנוהגת והעונש שלדידה יש להשית על הנאשם. בטיעוניה על פה חזרה ועתרה לקבוע את מתחם העונש בין 18 ל - 36 חודשי מאסר בפועל. בהקשר זה, הפנתה לתיקון 140 בחוק העונשין ובקשה לחדד בצורך בהחמרת הענישה בעבירות נשק, וחלקו של בית המשפט במיגור התופעה של החזקה ושימוש בנשק לא חוקי.

בהתייחסה לעונשו של הנאשם, ציינה בהמלצת שירות המבחן לענישה מוחשית לאחר ששקלל את גורמי הסיכוי לשיקום מול גורמי הסיכון להישנות התנהגות עבריינית. מכאן, ובהעדר שיקולי שיקום, עתרה לגזור עונשו בתחתית המתחם לו עתרה.

במהלך טיעוניה בקשה התובעת לתקן דבריה בנוגע לשיקולים שבבסיס תיקון כתב האישום וההסדר החלקי אליו הגיעו הצדדים, כך שירשם כי במסגרת ההסדר בין הצדדים, לא הובא בחשבון הפגם שנפל בהגשת כתב האישום.

5. **ב"כ הנאשם, עוה"ד בן מוחה** טען ארוכות לעונש. בין יתר טיעוניה, התייחס להתרשמות שירות המבחן לכך שהנאשם נוטל אחריות חלקית על מעשה העבירה, ובקש להבהיר כי התרשמות זו מקורה בטעות של השירות אשר סבר כי הנאשם נמנע מלמסור פרטים מלאים בנוגע להחזקת הנשק ומעורבותו בסכסוך של אחיו עם אחרים, בעוד שהפרטים שמסר הנאשם מקבלים ביטוי בעובדות כתב האישום, ועוד יותר בראיות שאינן חשופות לשירות המבחן. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, טען הסנגור כי הנשק הוחזק משך זמן קצר, יום אחד, הוא יום תפיסתו כנלמד משילוב עובדות 1 ו 2 לכתב האישום. כנסיבה מקלה נוספת, בקש לראות בעובדה כי הנשק לא היה טעון במחסנית, ולמעשה לא היה מוכן לשימוש.

עוד בקש לראות בנסיבות/סיבות שהובילו את הנאשם לרכוש את הנשק ולהחזיקו בבית אמו, כנסיבות לקולא בקביעת מתחם העונש ועונשו של הנאשם. בהקשר זה נטען כי בשל החרדה ופחדים בהם היו שרויים בני משפחתו ובעיקר אמו של הנאשם אשר לעבר ביתה נורו יריות, הוא מצא עצמו מחוייב להגן עליהם.

דעת הסנגור הינה, כי לאור הנסיבות הקשורות בהחזקת הנשק כאמור, מתחם העונש ההולם, נכון כי ינוע בין 9 או 10 חודשי מאסר בפועל ועד 24 או 28 חודשי מאסר בפועל.

הסנגור הפנה למקרים בפסיקה, ובין היתר לפסיקת בית משפט זה, במקרים בהם נקבעו מתחמי ענישה שבין 13 ל 36 חודשי מאסר בפועל בעבירה של החזקת אקדה, ולמקרים בהם הומר עונש מאסר לעבודות שירות בעבירות נשק.

אשר לעונשו של הנאשם, סבר הסנגור כי בהינתן נתוניו האישיים - העדר עבר פלילי, גיל צעיר, לרבות כי לקח אחריות על מעשיו ובהודאתו חסך משאבים ציבוריים משמעותיים שהיו נדרשים לניהול משפטו - יש למקמו בתחתית מתחם העונש שיקבע, ולמעשה, להסתפק בימי מעצרו, 9 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם בדבריו, הביע צער על מעשיו והוסיף כי למד לקחו. לטענתו היה נתון תחת לחץ שמא יפגעו בבני משפחתו, ובכל מקרה לא הייתה לו כל כוונה לפגוע במאן דהוא.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

בקביעת מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בערך החברתי המוגן שנפגע ובמידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה, ובשים לב כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה.

6. **הערכים החברתיים המוגנים** בבסיס האיסור על החזקת נשק, הם השמירה על הגוף והחיים, שמירה על הסדר הציבורי והביטחון האישי. החזקת כלי נשק ללא היתר, לרבות השימוש בו, פוגעים קשות בתחושת הביטחון של הציבור ותורמים לעליית הביקוש בנשק בלתי חוקי, אשר זמינותו, בין היתר, מעודדת את השימוש בו, כך ויש שסכסוכים של מה בכך, מסלימים לאירועים קטלניים.

העונש המרבי, 7 שנות מאסר הקבוע לצדה של העבירה, מבטא את החומרה היתרה אותה מייחס המחוקק לעבירה זו.

שיקולי ההרתעה הם הראשונים במעלה מבין מכלול שיקולי הענישה, שכן אלה מהווים תנאי הכרחי למאבק בתופעה של החזקה ושימוש בנשק לא חוקי בחברה האזרחית. התופעה יש לומר, כבר הפכה מכת מדינה ולא בכדי יוצאים בתי המשפט השונים בקריאה להכבדה בענישה בעבירות נשק. כך למשל, בע"פ 4406/19 מ"י נ' סובח (5.11.19) **נקבע כי הענישה הקיימת בנוגע לעבירות נשק אינה משקפת נכונה את חומרת התופעה וכי מוצדק להעלות את רף הענישה בעבירות נשק**. ראו גם בע"פ 1729/19 עבארה נ' מ"י וסקירת הפסיקה בע"פ 3169/21 **מדינת ישראל נ' אנבריה (21.06.21)**.

נוכח התפשטות התופעה והשלכותיה על הסדר והביטחון הציבורי, אף נדרשה התערבות המחוקק אשר בהוראת השעה שבתיקון מספר 140 בחוק העונשין, תשפ"ב - 2021 (להלן: **התיקון לחוק**), מכוונת להחמרת הענישה תוך קביעת עונש מינימום. על פי התיקון לחוק, משהורשע אדם בעבירה לפי סעיף (א) רישא (ב 2) או (ב 3) רישא - לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, דהיינו, 21 חודשי מאסר בפועל (כולל מאסר על תנאי) אלא אם יחליט בית המשפט מטעמים מיוחדים שירשמו, להקל בעונשו.

בדברי ההסבר להצעה לתיקון החוק (קריאה ראשונה) נמצא התייחסות לעליה המשמעותית ב 3 שנים האחרונות במספר העבירות של החזקת הנשק שלא כדון ולעבירות הקשורות לעבירה זו, בפרט בחברה הערבית. בדברי ההסבר הודגש כי השימוש בעונש מינימום שהינו כלי חריג ויוצא דופן (בעיקר לאחר תיקון 113 בחוק העונשין שקבע את הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה) מחויב המציאות נוכח התפשטות והתחממות של קבוצות גדולות באוכלוסייה בנשק בלתי חוקי והשלכותיה החמורות, ונועד **להביא לשינוי המבוקש בהעלאת רמת הענישה ובהגברת ההרתעה במהלך התקופה בה חלה הוראת השעה**.

הדברים האמורים מקבלים ביטוי גם בדברי בית המשפט, בע"פ 2482/22 **מדינת ישראל נ' קדורה (14.4.2022)**, המתמצתים בפגיעה שבעבירות הנשק ובחובת בתי המשפט לענישה מכבידה כדי להרתיע:

"החזקת נשק שלא כדון מאיימת על שלום הציבור ובטחונו [...]. לנוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק, הזמינות הבלתי נסבלת של נשק בידי מי שאינו מורשה לכך, מהווה כאמור סיכון של ממש ומגבירה את הסיכון לביצוע עבירות חמורות נוספות [...] כמו גם לאסונות נוראיים. יעידו על כך ריבוי המקרים במגזר הערבי בעת האחרונה, כאשר אזרחים תמימים - כמו ילד רך בשנים ועלמה צעירה - נפגעים ואף מוצאים את מותם בביתם-מבצרם או בגן השעשועים, כל זאת כתוצאה משימוש בנשק של אחרים. מציאות קשה זו מחייבת לנקוט ביד מחמירה כלפי מעורבים בעבירות נשק, אף אם הם נעדרי עבר פלילי [...]. **ענייננו ב'מכת מדינה' שהצורך להילחם בה על מנת להגן על הציבור, מצריך מענה הולם והטלת עונשי מאסר משמעותיים [...]. ידע כל מי שמחזיק בנשק בלתי חוקי כי צפוי הוא להיענש בחומרה, בבחינת 'אם מחזיקים - למאסר נשלחים'.**"

7. **בחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה מלמדת על פגיעה גבוהה בערכים המוגנים**. באופן לא חוקי,

החזיק הנאשם בבית אמו בכלי נשק שבכוחו להמית. המדובר באקדח חצי אוטומטי, לידו מחסנית מלאה ב 15 כדורי 9 mm , ושניהם היו זמנים ונגישים לנאשם. לשאלת תכלית החזקת הנאשם את האקדח יש אך להוסיף ולהעצים בסיכונים ובסיכויים הגבוהים לעשות בו שימוש. ניסיון החיים מלמד כי נשק המוחזק שלא כדין עלול במהרה למצוא את דרכו כפתרון לסכסוכים ו/או לידיים עוינות אשר יעשו בו שימוש למטרות פליליות או ביטחוניות, ראו בדברי בית המשפט בע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** הנ"ל:

"התופעה של החזקת נשק שלא כדין על ידי אזרחים מהווה איום על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. היא התשתית והגורם בלעדו אינן (causa sine qua non) ' למגוון רחב של עבירות, החל בעבירות איומים [...] וכלה בעבירות המתה [...] ואף אם הנשק נרכש למטרות 'הגנה עצמית', הזמינות של הנשק מעודדת את השימוש בו לביצוע עבירות שונות ולהחרפת תוצאותיהן. על כן, המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנשק מחייב, מעבר למאמץ 'לשים יד' על כלי הנשק הבלתי חוקיים הרבים שבידי הציבור, גם ענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות נשק, לרבות על עצם החזקה או רכישה שלא כדין של נשק [...] מהלך כזה מחייב הירתמות גם של בתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי חוקי באשר הן, וכל שכן מקום שנעשה בנשק כזה שימוש בביצוע עבירות אלימות לסוגיהן".

8. באשר לענישה הנוהגת בעבירות נשק, עייתי במקרים אליהם הפנו הצדדים, המלמדת על מגוון עונשים בעבירות נשק. מטבע הדברים כל צד בקש לראות במקרים אליהם הפנה, אמת מידה למתחם העונש ההולם בעניין הנדון, ובהקשר זה, יפים דברי בית המשפט בעפ"ג 41707-03-22 (**מחוזי ב"ש**) **מדינת ישראל נגד אבו טראש** (ניתן 23.6.22):

"באופן כללי, העונש שנקבע לנאשם מושפע בין היתר מנתוני העבירה בנסיבותיה, ממידת אשמו של הנאשם ומנתונים ונסיבות הנוגעים לנאשם. ואלה מטבע הדברים משתנים ממקרה למקרה, ואין אפשרות שכל העונשים שיוטלו בכל ההליכים בכל בתי המשפט ישמרו על יחס מתאים אלה לאלה. נקודת ההתייחסות צריכה להיות לקו המרכזי בענישה ולא לחריגים".

ברע"פ 5613/20 **אל הוזייל נ' מדינת ישראל** [25.8.2020] נדרש בית המשפט העליון לבקשת רשות ערעור של נאשם, כבן 40, נעדר עבר פלילי רלוונטי, אשר עובר למעצרו קיים אורח חיים נורמטיבי ויצרני. המבקש הורשע בהחזקת אקדח ו-20 כדורים. המבקש נרתם להליך טיפולי ושירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן לצד מאסר בדרך של עבודות שירות. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש ההולם בין 11 ל 33 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 12 חודשים בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי (עפ"ג 7552-07-20 **אלהוזייל נ' מדינת ישראל** [22.7.2020]) דחה את הערעור, ובית המשפט העליון דחה את בר"ע וציין: "עבירות בנשק הפכו בשנים האחרונות, למרבה הצער, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעתים מזומנות לפגיעה בחפים מפשע ולאובדן חיי אדם. כתוצאה מכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען [...] לא מצאתי ממש בטענה בדבר סטיית בית משפט השלום מהמלצת שירות המבחן [...] ההכרעה הסופית בעניין העונש מסורה לבית המשפט בלבד, אשר עליו לאזן בין כלל שיקולי הענישה [...] זאת, בפרט, כאשר קיימים בענייננו שיקולים כבדי משקל בדבר הצורך בהרתעת הרבים...".

בע"פ 4406/19 **מ"י נ' סובח** (5.11.19) הנזכר לעיל, נקבע כי הענישה הקיימת בנוגע לעבירות נשק אינה משקפת

נכונה את חומרת התופעה וכי מוצדק להעלות את רף הענישה בעבירות נשק.

בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 1475-12-20 **אבו עראר נ' מדינת ישראל** (24.2.21), דחה בית המשפט ערעור על חומרת העונש, 12 חודשי מאסר בפועל, שהושתו על צעיר, נעדר הרשעות קודמות, אשר החזיק באקדח ותחמושת שהוסלקו בביתו. בהתייחסו למתחם שקבע בית משפט קמא, 11 ל - 33 חודשי מאסר בפועל ציין: **"לא מצאנו כי מתחם העונש ההולם חורג ממתחמי הענישה הנקבעים לעבירה זו בנסיבות הללו של ביצוע העבירה"**. אשר לעונש ציין: **"הענישה של 12 חודשי מאסר מגלמת גם את הנסיבות לקולא בדבר היעדר עבר פלילי וגילו הצעיר של המערער"**.

בעפ"ג (מחוזי נצרת) 21260-10-19 **מדינת ישראל נ' מזאריב** (24.11.19) התקבל ערעור המדינה על קולת העונש, 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, בעניינו של צעיר נעדר עבר פלילי, אשר שירות המבחן המליץ על צו מבחן ושל"צ. בית המשפט המחוזי העמיד את העונש על 12 חודשי מאסר בפועל בציינו: "...תופעת השימוש בנשק חם, גובה קורבנות כמעט מידי יום ביומו. לא זו בלבד, שלמרות המאמצים הרבים שמשקיעים גורמי אכיפת החוק והעונשים שהוטלו עד כה, לא מוגרה התופעה, אלא שאנו חווים הסלמה בהיקף החזקתם של כלי נשק, וכפועל יוצא מכך גם שימוש בנשק זה. האלימות החמורה הגוברת ברחבי הארץ [...] מחייבת העברת מסר תקיף וברור מצד בתי המשפט שלפיו כל מי שמעורב בהחזקה, נשיאה, וכל שכן שימוש בנשק חם, צפוי לעונשים כבדים מאחורי סורג ובריח [...] אנו סבורים כי נכון היה לנקוט בקו המתחייב בשעה זו של העלאת רף הענישה [...] החמרה זו צריכה לבוא לידי ביטוי בהחמרת מתחמי הענישה תוך מתן דגש לשיקולים הנוגעים לערכים החברתיים הנפגעים ו מידת הפגיעה בהם [...] כמו כן, לצורך במיגור תופעת האלימות הגואה שמאפייניה שימוש בנשק חם, יש ליתן משקל לשיקולי ההרתעה בקביעת העונש בתוך המתחם". (ההדגשה שלי, ש.ש.)

בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 19687-06-18, **אבו עאבד נ' מדינת ישראל** (14.11.18) דחה בית המשפט ערעור על חומרת העונש, 11 חודשי מאסר בפועל, שהושתו על המערער, נעדר עבר פלילי שבעניינו המליץ שירות המבחן על מאסר בעבודות שירות. המערער הורשע בהחזקת אקדח ותחמושת בעליית הגג בביתו, ומתחם העונש ההולם נקבע בין 10 חודשי מאסר בפועל ל 24 חודשי מאסר בפועל. בדחותו את הערעור ציין בית המשפט: "...נוכח הממדים המדאיגים של תופעת החזקת הנשק הבלתי חוקית ולאור הסכנות הנשקפות מתופעה זו והקלות היחסית הרבה שניתן לבצע עבירות אלה, יש מקום להחמיר בענישה שניתנה עד כה בגין עבירות אלה [...] הצורך בהחמרה בענישה בעבירות אלה, נכון גם במקרה שבפנינו, חרף נסיבותיו האישיות של המערער, כפי שאלו קיבלו ביטוי בתסקירים, חרף גילו הצעיר, חרף העדר הרשעות קודמות, ואף חרף המלצת שירות המבחן..."

בת"פ (שלום ב"ש) 13471-01-22 **מדינת ישראל נ' אל סייד**, (29.09.22) (אליו הפנתה ההגנה) נדון עניינו של נאשם שבעת ביצוע העבירה טרם מלאו לו 18.5 שנים. הנאשם הורשע בהחזקת אקדח חצי אוטומטי ומחסנית שבתוכה 9 כדורי 9 מ"מ. מתחם העונש נקבע בין 13 - 36 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם, צעיר שבעת ביצוע העבירה גילו היה 18 ו-4 חודשים, נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל, חרף תסקיר שהמליץ שלא להכביד בענישה לאור גילו הצעיר והחשש מהעמקת דפוסים עברייניים בשהייה ממושכת מאחורי סורג ובריח.

בת"פ (שלום ב"ש) 54807-01-21 **מדינת ישראל נ' אל בחירי** (ניתן ב 3.7.2021) (אליו הפנתה התביעה) נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בהחזקת אקדח חצי אוטומטי שבתוכו מחסנית ולצידו מחסנית אקדח נוספת ו-5 קופסאות תחמושת שהכילו 213 כדורי 9 מ"מ. בית המשפט השלום קבע את מתחם העונש ההולם כך שינוע בין 12 - 36 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית הכוללת קנס כספי, ואת עונשו של הנאשם, נעדר עבר פלילי, אשר מצבם הרפואי של שניים

מילדיו נמצא מורכב, ושירות המבחן המליץ על עונש בדמות עבודות שירות - גזר ל-18 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (שלום ב"ש) 64331-05-19, **מדינת ישראל נ' מועתז אבו קיעאן** (ניתן ב 14.04.22), נקבע מתחם עונש הולם, בין 11 ל- 33 חודשי מאסר בפועל, בנסיבות בהן הורשע הנאשם בהחזקת אקדח ומחסנית ובה 6 כדורים. עונשו של הנאשם, יליד מאי 2000, נעדר עבר פלילי, המקיים אורח חיים נורמטיבי ויצרני, ובעניינו הוגש תסקיר חיובי שהמליץ על עבודות שירות, נגזר ל 13 חודשי מאסר בפועל.

בעפ"ג 41707-03-22 **אבו טראש** הנזכר לעיל, דובר במי שהחזיק באקדח חצי אוטומטי מסוג ברטה, ללא פין הדק ועצר, בתוך שיח בחורשה ליד ביתו. בית המשפט (מחוזי ב"ש) החמיר בעונשו של הנאשם, בן 21, נעדר עבר פלילי, כך שחלף 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, אותם גזר בית המשפט קמא - העמיד את עונשו ל 10 חודשי מאסר בפועל, וזאת בהתחשב בהלכה לפיה ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, למרות שהתחשב בנתוני החיוביים, לרבות הליך טיפולי שעבר, ולמרות משקל שנתן לטענה לפיה האקדח לא היה תקין. בית המשפט נתן משקל לחומרה ולסכנות הכרוכות בהחזקת נשק שלא כדין, ובעיקר להיקף התופעה, תוך קריאה לערכאות הדיוניות לממש את מדיניות ההחמרה בענישה מכבידה:

"[...] היקף כלי הנשק הבלתי חוקיים שבידי הציבור רב ועצום והוא מקור לדאגה עמוקה. באזורנו התופעה של החזקת נשק בלתי חוקי בולטת במיוחד במגזר הבדואי. יש לכך סיבות שונות, בין היתר, הצורך האובייקטיבי של חלק מאוכלוסייה זו להחזיק נשק, על רקע סביבת מגורים מדברית המרוחקת ממקום ישוב; הקושי של חלק ניכר מהמגזר הבדואי לעמוד בתנאים לקבלת רישיון החזקת נשק; ריבוי סכסוכים אלימים; ומעורבות גבוהה יחסית בפשיעה. הימצאותם של כלי נשק רבים בידי אזרחים שאינם מורשים להחזיקם, כשלעצמה, מהווה בעיה רצינית, שכן, זמינותו של נשק כזה עלולה להביא לכך שבמצבים שונים ייעשה בו שימוש פוגעני. נוכח הסכנות הכרוכות בהחזקת נשק שלא כדין והיקף התופעה, **מדיניות הענישה בעבירות הנשק, במיוחד בשנים האחרונות, הינה של החמרה מובהקת. והערכאות הדיוניות נדרשות לממש מדיניות זו בהטלת עונשים משמעותיים שיהלמו את חומרת המעשה ואת הסכנות הנובעות ממנו, ויהיה בהם כדי להרתיע.**"

עוד בעניינו של אבו טארש, ציין בית המשפט בענישה הנוהגת בעבירה של החזקת אקדח: "**העונשים המוטלים על החזקת אקדח שלא כדין נעים בין 18 ל- 30 חודשי מאסר בפועל**", והפנה לע"פ 2141-21 **איתן חניני נ' מדינת ישראל** (27/05/21) שם דובר במערער שנשא בשעת לילה אקדח אוויר אשר בוצעו בו שינויים המאפשרים ירי של תחמושת בקליבר 7.65 מ"מ, ובו ארבעה כדורים, ועונשו נגזר ל- **20 חודשי מאסר בפועל** (ערעורו על חומרת העונש נדחה); ע"פ 2892/13 **מוחמד עודתאללה נ' מדינת ישראל** (29/09/13) שם נדחה ערעורו של מי שהוא נעדר עבר פלילי, **שנתפס נוהג ברכב בו היו אקדח ובו מחסנית ריקה מכדורים, ועונשו נגזר ל 21 חודשי מאסר בפועל.**

לא נעלם מעיני כי במקרים אליהם הפנה בית המשפט בעניינו של אבו טארש הנ"ל, דובר בנסיבות בהן, הנשק נישא גופו של הנאשם או הוחזק ברכב. עם זאת, איני סבורה כי נוכח מיקומו של הנשק יש הצדקה לפער כה משמעותי בענישה, מקום בו יתר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה זהות.

במקרה הנדון החזיק הנאשם את האקדח בבית אמו, אשר על פי העובדות נורו יריות לעברו או סמוך אליו, פחות משבועיים ימים קודם תפיסת האקדח, והדברים מדברים בעד עצמם. בנוסף, בעניינו של הנאשם חלה הוראת השעה שבתיקון מספר 140 בחוק העונשין, תשפ"ב - 2021, שעל הסיבות לחקיקתה ועל יעדיה עמדתי לעיל.

סיכום מכלול הדברים האמורים, בהתחשב במעשה העבירה בנסיבות ביצועה, במידת אשמו של הנאשם, מידת פגיעתו בערכים החברתיים ובעיקר במגמת ההחמרה בענישה המתחייבת להרתעה מעבירות אלו, ולאחר שנתתי דעתי להדרגתיות המתבקשת בהחמרה בענישה - היה מקום לקביעת מתחם עונש הולם שהיה קרוב יותר לרף העליון במתחם העונש לו עתרה התביעה. עם זאת, בהביאי בחשבון את טיעוני ההגנה (עליהם אין חולק) לפגם בדמות הגשת כתב האישום בחוסר סמכות ואשר כתוצאה מכך היה נתון הנאשם במעצר לא חוקי משך 8 ימים - אעמיד את מתחם העונש ההולם כך שינוע בין 14 ל- 36 חודשי מאסר בפועל.

עונשו של הנאשם

9. בהעדר שיקולים לסטייה ממתחם העונש, בגדרי השיקולים לבחינת עונשו של הנאשם בתוך המתחם, יינתן משקל משמעותי להודאת הנאשם בעבירה, לעברו הנקי, ולנסיבותיו האישיות המורכבות עליהן נלמד מהתסקיר.

מנגד, יינתן משקל מכריע לשיקולי ההרתעה שעל חשיבותם נוסף מדברי בית המשפט (מחוזי ב"ש) בת.פ.72031-02-19 מדינת ישראל נ' אבו עיידה [31.12.19]:

"...אשר להרתעה, חדשות לבקרים מובאים לפתחו של בית המשפט זה אירועים פלילים במהלכם נעשה שימוש בנשק לא חוקי לפתרון סכסוכים בדרך של אלימות. לא אחת הנשק משמש הן לתקיפה והן להגנה עצמית ומוסלק לעת מצוא. מחוז הדרום סובל אף יותר מאשר מחוזות אחרים מהתופעה של החזקת נשק שלא כדין ויש לראות זאת גם כ"מכת אזור" [...] בין עבירות הנשק לבין עבירות אלימות קשות (לרבות עבירות המתה) ישנו "קו רצוף ועקוב מדם". העובדה המצערת שמתחילת שנת 2019 ועד למועד מתן גזר הדין נרצחו (רק במגזר הערבי) מעל 90 בני-אדם, ברוב רובם של המקרים תוך שימוש בנשק חם, מדברת בעד עצמה..."

נוכח שבעבירות נשק מתן הבכורה הוא לשיקולי הרתעה, היה מקום לגזור את דינו של הנאשם בחלקו הגבוה של המתחם אותו קבעתי. עם זאת, בהינתן כי שזו הרשעתו הראשונה ומאסרו הראשון, לא אמצא עמו את הדין ואגזור עונשו בחלק התחתון של מתחם העונש, לצד ענישה נלוות, כדלקמן:

א. 14 חודשי מאסר בפועל בהחל מיום מעצרו על פי רישומי שב"ס.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, משך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת נשק מסוג פשע.

ג. התחייבות עצמית בסכום של 3,000 ₪ להימנע משך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, לעבור עבירת נשק מסוג פשע.

האקדח והמחסנית שנתפסו - יחולטו/יושמדו לשיקול דעת היחידה החוקרת.

הודעה זכות הערעור

ניתן היום, ד' סיוון תשפ"ג, 24 מאי 2023, במעמד הצדדים.

עמוד 8

